

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1de April 1876.

N°. 12.

Udgivet 3die Juni.

1890.

Lov

30 Mai.

angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handels- og
Sofartsforholde.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai dette Aar
saalydende:

Artikel 1.

Om Handelsfamtvemmet landværts imellem de forenede Riger.

§ 1. Alle Naturprodukter og Tilvirkninger, saavel inden-
landske som udenlandske, kunne fra det ene af de forenede Riger
til det andet landværts saavel ud- som indføres, forsaavidt ikke
gjældende Kvarantæneforfrister lægge Hindring i Veien derfor, eller
der forøvrigt, efter hvad der nedenfor i denne Paragraf bestemmes,
moder Hindring derimod.

Er i det ene Rige eller inden en bestemt Del deraf Udsørsel
af en Vare i Almindelighed forbudt, kan saadant Forbud ogsaa
gjøres gjældende med Hensyn til Udsørsel landværts til det andet
Rige, dog ikke forsaavidt angaar Jern og Staal af alle Slags, og
heller ikke forsaavidt angaar Skovprodukter undtagen, naar Forbu-
det mod Udsørsel af saadanne Produkter har til Hensigt Skovenes
Bevoring eller Opkomst.

Landværts maa fra det ene Rige til det andet ikke indføres
nogen Vare, hvis Frembringelse eller Tilvirkning i sidstnævnte Rige
ikke er tilladt, og heller ikke nogen udenlandsk Vare, hvis Indsørsel
i det sidstnævnte Rige i Almindelighed er forbudt. Forbud mod
en Vares Indsørsel landværts fra det ene Rige til det andet skal
ogsaa kunne udstedes, om saadant i det sidstnævnte Rige ansees
paakrævet af sanitære Grunde eller til Forebyggelse af Sygdomme
paa Naturprodukter, som avles i Landet. Maa i det ene Rige en

30 Mai. Vare alene frembringes eller tilvirkes af en vis Bestaffenhed, eller er en Vares Tilvirkning dersteds underkastet særskilt offentlig Kontrol, maa en saadan Vare alene indføres fra det andet Rige, forsaavidt Varen opfylder de i det førstnævnte Rige for samme fastsatte Bestingelser, og kan ved Indførselen underkastes saadan Undersøgelse, som ansees nødvendig for at kontrollere, at saa er Tilfældet.

§ 2. En Vare, hvis Udførsel landværts fra det ene Rige til det andet overensstemmende med § 1 kan forbydes, skal ogsaa ved saadan Udførsel kunne belægges med Told af det Beløb, som den ved Udførsel i Almindelighed er underkastet. Derimod bliver af Varer, som landværts udføres fra det ene til det andet Rige, Transitaafgift ikke at erlægges.

For Varer, tilvirkede i det Rige, hvorfra Udførselen sker, maa heller ingen Udførselspræmie tilstaaes, ligesom Tilbagebetaling af erlagt Tilvirkningsafgift af disse Varer eller af Told af de til deres Forarbejdelse forbrugte udenlandske Raastofte ikke finder Sted, medmindre Varerne ved Indførselen i det andet Rige bære fuld Told.

§ 3. Norske eller svenske Naturprodukter eller Tilvirkninger skulle ved Indførsel landværts fra det ene Rige til det andet være toldfrie med Undtagelse af:

- a. Sukker, Sirup og Suffertilvirkninger, der hovedsagelig bestaa af brændt eller kogt Sukker (Karameller),
- b. Tobak og Tobakstilvirkninger.
- c. Brændevin og Spiritus, alle Slags, samt dermed tilberedte Drifkevarer og lugtende Vand,
- d. Malt og Tilvirkninger deraf,
- e. Brændt eller malet Kaffe og Kaffesurrogater,
- f. Spillekort,

af hvilke Varer, forsaavidt de i det Rige, hvortil de indføres, i Almindelighed ere toldpligtige, den fulde Told skal erlægges;

- g. Klæder, hvis Yderto er vævet, strikkes eller bundet i andet Land end Norge eller Sverige. Af saadan Vare skal der, naar Indførselstolden af Ydertoiet er hoiere i det Rige, hvortil Indførsel sker, end i det andet Rige, erlægges en af Klædernes hele Vægt beregnet Indførselstold, lig Forskjellen mellem de i ethvert af Rigerne gjældende Toldsatser for Ydertoiet.

- h. Vævede Tøier, helt eller delvis tilvirkede af Lin-, Hamp- eller Jutegarn, spunnet i andet Land end Norge eller Sverige. For saadanne vævede Tøier skal der, naar Tolden paa dette Garn er hoiere i det Land, hvorfra Indførselen sker, end i det andet Land, erlægges en efter Tøiets Vægt beregnet Told, der svarer til Forskjellen mellem de i begge Lande for Garnet gjældende Toldsatser. Indgaar der i Tøiet mere end et Slags saadant Garn, beregnes Tolden efter det

Slags, for hvilken Forstjellen mellem Toldsatserne i begge 30 Mai. Lande er størst. Der maa dog ikke i noget Tilfælde beregnes høiere Told end den i det Land, hvorhen Indførselen sker, for Tøiet i Almindelighed gjældende.

- i. Jern og Staalvarer af følgende Slags: valsedde eller smedede Stænger og Plader samt Spiger, Søm, Traad, Vænter og Kjøttinger, helt eller delvis tilvirkede af i andet Land end Norge eller Sverige frembragt Raastof eller Halvfabrikat. For saadanne Varer skal der, naar Tolden paa nævnte Raastof eller Halvfabrikat er høiere i det Land, hvorhen Indførselen sker, end i det andet Land, erlægges en efter Varens Vægt beregnet Told, der svarer til Forstjellen mellem de i begge Lande for Raastoffet eller Halvfabrikatet gjældende Toldsatser. Der maa dog ikke i noget Tilfælde beregnes høiere Told end den i det Land, hvorhen Indførselen sker, for Varen i Almindelighed gjældende. Ved Anvendelsen af Bestemmelsen i denne Passus skal Strabjern, som falder i et af Rigerne efter dersteds forbrugt udenlandsk Fabrikat, ansees som frembragt i dette Rige.

I de Tilfælde, som omhandles i næste Paragraf, maa de forannevnte Varer, undtagen Spillekort, føres toldfrit fra det ene Rige til det andet.

Er en Vare tilvirket i Norge eller Sverige af Materialier, der enten ere producerede i et af Rigerne eller ere toldfrie i begge Riger, ansees saadan Vare at være indenlandsk Tilvirkning, hvad enten større eller mindre Arbeide er anvendt paa samme.

Er Varen, helt eller delvis, tilvirket af udenlandske, i noget af Rigerne toldpligtige Emner, og kan det derpaa anvendte Arbeide henføres til, hvad der i Almindelighed forstaaes ved Husflid, Haandværk eller Fabrikvirksomhed, skal ogsaa saadan Vare henregnes til norsk eller svensk Tilvirkning undtagen i de Tilfælde, at Bearbejdelsen alene bestaar i:

1. Formaling, Knusning, Blanding, Vagning, Tørring, Sigtning.
2. Rensning (Rektificering) af Lyssolier.
3. Faldning, Kantning, Sammensyning, Forsyning med Vinning, Knapper, Fryndser eller Kniplinger og deslige.
4. Maling, Lakering, Broncering eller Anbringelse af andet Overdrag.
5. Tvinding, Sammenslaaning, Blegning, Færvning, Trykning eller Appretering af Garn, Snorer og Manufakturvarer.
6. Sammensætning af Dele ved Hjælp af Liming, Spigring, Nitning, Skrining, Lodning og deslige.
7. Formning og Presning af Hatte- og Hueemner, Pudsning, Polering eller andre i Forhold til den færdige Vare mindre væsentlige Bearbejdelser, som begge Rigers Toldmyndigheder finde bør være ligestillede med de foran opregnede Bearbejdelser.

30 Mai. § 4. Ved Rejse over Grændsen fra det ene til det andet Rige skal det med Undtagelse af Spillekort, der ere undertastede faavel Stempelafgift som Told, være tilladt toldfrit at medføre af til Indførsel tilladte, Told undertastede Naturprodukter eller Tilvirkninger følgende mindre Partier, nemlig af:

Brændevin og Spiritus samt dermed tilberedte Drifkevarer, faavelsom Vin, alle Slags, tilsammen 4 L.,

Brød 20 kg.,

Garn, alle Slags, tilsammen 5 kg.,

Kaffe og Kaffesurrogater, tilsammen 5 kg.,

Malt 40 kg.,

Risengryn 5 kg.,

Salt 4 hl.,

Suffer 8 kg.,

Kornvarer med Undtagelse af Malt,

umalede 150 kg.,

malede 100 kg.,

Tobak 1 kg.,

Bævede Døier, alle Slags, tilsammen 15 m., dog ikke mere end tilsammen til en Værdi af 40 Kr.,

Al 10 L.,

Andre Varer tilsammen til en Værdi af 30 Kr.

Den i nærværende § omhandlede Toldfrihed gjælder ikke for saadanne Varer, som indføres i Handelsøiemed, enten for paa sædvanlig Maade at sælges eller for at leveres som Erstatning for udført Arbejde, heller ikke for Varer, som indføres af Handlende eller for Handlendes Regning, forsaavidt de ere af det Slags, med hvilke han driver Handel.

Reisende ere, hvis vedkommende Toldfunktionærer fordrer det, pligtige til foruden at opgive sin Bedrift og sit Hjemsted at afgive skriftlig Forsikring om, at de Varer, som de medføre, ikke indføres i Handelsøiemed saaledes som ovenfor omhandlet. Indføres Varerne ikke for den Reisendes egen Regning, skal Forsikringen afgives af den, for hvis Regning de indføres. Undlader nogen at afgive saadan Forsikring, skulle Varerne paa sædvanlig Maade toldbehandles.

§ 5. Med Hensyn til Indførselstold af udenlandske Varer, som i større Partier eller iøvrigt paa anden Maade end i foregaaende Paragraf omhandles, indføres fra det ene til det andet Rige, skal i ethvert af Rigerne gjælde, hvad der angaaende deslige Varers Indførsel i Almindelighed er eller vorder bestemt.

§ 6. Varer, som føres fra det ene Rige til det andet over Svinesund eller Idefjorden østenfor Svinesund i Færge, Pram eller Baad under 4 Tons Drægtighed eller om Vinteren over Isen, skulle med Hensyn til Toldvæsenet anses som landværts indførte, forsaavidt de ikke enten søværts ere førte til den Strand af nævnte Færgested eller Fjord, hvorfra de siden ere bragte over til det

andet Riges Strand, eller de ere førte over til det andet Riges 30 Mai. Strand for derfra umiddelbart at bringes søværts videre.

§ 7. Den, der fra det ene til det andet Rige landværts vil indføre Varer af det Slags og i den Mængde, at de ere Told underkastede, skal være forpligtet til hos Toldkamret eller vedkommende Toldfunktionær paa Afsendelsesstedet at forsyne sig med Passerseddel, hvilken under Transporten skal følge med Varerne.

Passersedlen skal være stilet til et Sted, hvor Fortoldning kan foregaa.

§ 8. Hvad Afsenderen har at iagttage for at erholde Passerseddel, findes bestemt i §§ 4, 6 og 7 i Lov indeholdende yderligere og forandrede Bestemmelser angaaende Varers Forsel landværts mellem de forenede Riger af 18de Mai 1860, hvilke Bestemmelser ligesom Alt, hvad saavel bemeldte Lovsteder som §§ 8, 9, 10, 11 og 12 i den nysnævnte Lov iøvrigt indeholde angaaende Passersedlens Indhold, Varernes Undersøgelse og Toldbehandling, Toldkontrollen samt Afsenderens Ansvar i Tilfælde af, at Varerne ikke inden den foreskrevne Tid fremkomme til Bestemmelsesstedet m. m., fremdeles forblive gjældende med Iagttagelse af de Forandringer deri eller Tillæg dertil, som særstilt med Hensyn til Vareforsendelser med Jernbane fra det ene Rige til det andet ere eller blive givne.

Naar udenrigske ufortoldede Varer skulle forsendes fra Transitoplag i det ene Rige landværts til det andet Rige, kan dog, selv om Forsendelsen foregaar paa anden Maade end med Jernbane, den i ovennævnte Lov af 18de Mai 1860 foreskrevne Undersøgelse paa Afsendelsesstedet af Varernes Art og Mængde eftergives, forudsat, at Varerne ere saaledes indpakkede, at Toldopsynet finder, at saadan Plombering og Forsegling kan anbringes paa dem, at derigjennem fuld Sikkerhed opnaaes for, at de ikke uden Plomberingens eller Forseglingens Bestadigelse kunne forvanskes eller ombyttes med andre Varer. Hvis der ikke inden den i § 12 i nysnævnte Lov fastsatte Tid af tre Maanedes fra Passersedlens Udfærdigelse til Toldkamret paa Afsendelsesstedet afgives den foreskrevne Bevidnelse om, at en Vare, som paa saadan Maade er affendt og forpasket, er fremkommet til Bestemmelsesstedet med ubrudte Segl eller Plomber, blive, saafremt der kan tilveiebringes paalidelig Oplysning om den affendte Vares Art og Mængde, de i bemeldte § bestemte Toldafgifter og Bøder at inddrive hos den, der har udtaget Passersedlen, eller hans Selvfylldnerkautionist og paa foreskrevne Maade at indbetale i vedkommende Toldkasser, hvorimod det, saafremt paalidelig Oplysning om Vares Art og Mængde ikke kan fremstafes, paaligger Toldkamret paa Afsendelsesstedet at inddrive hos den, der har udtaget Passersedlen, eller hans Selvfylldnerkautionist en Bod til Beløb Kr. 10,00 for hvert Kilogram af det ikke behørig fremkomne Varefollshs Bruttovægt. Af denne Bod tilfalder Halv-

30 Mai. delen Toldkassen paa Affendelsesstedet og Halvdelen Toldkassen paa Bestemmelsesstedet.

§ 9. Svenske og norske Naturprodukter og Tilvirkninger, som fra det ene til det andet Rige landvæerts indføres i større Partier eller iøvrigt paa anden Maade, end i § 4 omhandles, skulde for at nyde godt af de i § 3 med Hensyn til Indførselen indrømmede Begunstigelser være ledsagede af vedkommende Toldkassers eller anden offentlig Autoritets Attest for, at Varerne ere af norsk eller svensk Produktion eller Tilvirkning.

For at erholde saadant Bevis skal Vareaffenderen, naar det gjælder Naturprodukter, til den Myndighed, hos hvem Beviset begjæres, levere en under Eds Tilbud afgiven skriftlig Forsikring om, at Varen er frembragt inden Landet.

Gjælder Beviset andre Varer, skal Vareaffenderen til den nævnte Myndighed levere en under Eds Tilbud afgiven skriftlig Forsikring om, at Varen er tilvirket paa et bestemt Sted inden Landet, med Forklaring tillige om, hvorvidt Varen er tilvirket alene af indenlandsk, norsk eller svensk Emne, eller om tillige udenlandsk Emne indgaar deri, og om Værfæftheden af den Bearbejdelse, Varen paa dette Sted er undergaaet. Denne Forsikring skal afgives af Tilvirkeren eller, hvis noget derfor er til Hinder, af en anden Person, som har noiagtig Kjenndskab til Varens Tilvirkning, og Forsikringens Rigtighed skal bekræftes af to troværdige Mænd.

Hvad enten en saadan Forsikring angaar Naturprodukter eller andre Varer, er vedkommende Myndighed pligtig til, om dertil haves Grund, at fordrø ogfaa andet Bevis for Varens indenlandske Oprindelse samt at kræve Attest af Vidner om den eller de Personers egenhændige Underkrift, som har afgivet eller bekræftet Forsikringen.

Vedkommende Myndigheds Bevis, der bestemt skal bekræfte, at Varen er af indenlandsk Produktion eller Tilvirkning, skal tegnes paa den ovenomhandlede Forsikring. Forsaavidt angaar de i § 3 litr. g, h og i nævnte Varer, skal Beviset tillige indeholde saa fuldstændig Oplysning om det udenlandske Materiales Værfæftheden, at ved Hjælp deraf Tolden kan beregnes.

De i denne Paragraf omhandlede Bevis maa dog ei fordres for Varer, som af Grændsebefolkningen medføres ved Reise over Grændsen, og som vedkommende Toldtjenestemand finder aabenbart at være Produkter af Stedets Skovdrift, Jordbrug eller Husflid, og heller ikke for Flyttegods, gammelt og brugt, naar dets samlede Værdi ikke overstiger Kr. 200,00.

§ 10. Befindes nogen at have over Grændsen indført tilladte Varer af det Slags og i den Mængde, at Indførselstold deraf burde svares, men Varerne ikke ere ledsagede af behørig Passerseddel, straffes Angjældende som for Toldsvig.

Indføres landvæerts fra det ene til det andet Rige Varer,

hvis Indførsel er forbuden, eller forefindes ved Undersøgelse paa 30 Mai. Bestemmelsesstedet flere eller færre eller andre Slags Varer end de, som i den medhavende Passerseddel ere anførte, eller Varerne eller Emballagerne ikke findes forsynede med de Stempler, Segl eller Blomber, som i Passersedlen ere anmærkede, ansees den, som dermed antræffes, paa den Maade, som i Almindelighed desangaaende er foreskrevet i det Riges Tolkanordninger, hvortil Indførselen sker.

§ 11. Toldstyrelserne i Norge og Sverige skulle til nærmere Kontrol i Henseende til Ind- og Udførselen landværts af Varer fra det ene til det andet Rige hver 3die Maaned tilstille hinanden Fortegnelser over de Varetransporter, som i de sidste 3 Maaneder med Forpasning ere ankomne eller afgaaede landværts fra det ene til det andet Rige. Ligeledes skulle de meddele hinanden Underretning om de Forrifter angaaende ovennævnte Kontrol, som fra Tid til anden maatte vorde udfærdigede.

Artikel II.

Om norske og svenske Fartøiers gjensidige Rettigheder samt Handels- samkvemet søværts imellem de forenede Riger.

§ 12. Alle i det ene Rige hjemmehørende Fartøier og Waade med eller uden Dæk, af hvilken som helst Slags eller Drægtighed, hvad enten de der ere byggede eller naturaliserede, skulle i det andet Rige behandles som indenlandske samt nyde alle dermed forenede Rettigheder og ikke paalægges andre eller høiere Afgifter til Statskassen, Stæder eller særskilte Indretninger, end af indenlandske Fartøier og Waade skulle erlægges, hvad enten de ankomme fra eller afgaa til indenlandsk eller udenlandsk Sted, og hvad enten de ere ballastede eller ladede med indenlandske eller udenlandske Varer.

Det ene Riges Fartøier og Waade maa ogsaa inden det andet Riges Omraade drive Fragtsfart med samme Ret og paa samme Vilkaar, som for indenlandske Fartøier og Waade ere bestemte.

For at nyde godt af disse og øvrige med Hensyn til Vareførselen søværts bestemte gjensidige Fordele skulle Fartøierne være forsynede med saadanne Dokumenter, som i hvert af Rigerne ere foreskrevne for at godtgjøre deres Nationalitet.

§ 13. Varer, som med svenske Fartøier ind- eller udføres, skulle uden Hensyn til, fra hvilket Sted de ankomme, eller til hvilket Sted de afgaa, ikke i Norge være underkastede andre eller høiere Afgifter hverken til Statskassen, Stæder eller særskilte Indretninger, end om de ind- eller udføres i norske Fartøier.

Det samme Forhold skal i Sverige finde Sted i Henseende til Varers Ind- og Udførsel med norske Fartøier.

§ 14. Norske eller svenske Naturprodukter og andre Varer, der efter foranstaaende § 3 ere at anse som norske eller svenske

30 Mai. Tilvirkninger, skulde, naar de indføres fra det ene til det andet Rige i et af Rigerne's Fartøier, uden at dette paa Reisen har løstet eller ladet i fremmed Havn, være toldfrie eller toldpligtige saaledes som i nævnte § bestemt, uden Hensyn til Varepartiernes Størrelse, alene med Undtagelse af Kornvarer, malede og umalede, af hvilke Varer, forsaavidt de i Almindelighed ere toldpligtige, skal erlægges halv Told.

Fartøier, som i fremmed Havn alene have afgivet eller modtaget Passagerer med deres Reisegods (de af, Handelsreisende medførte Varer og Vareprover herunder ikke indbefattet), ansees ikke at have løstet eller ladet dersteds.

I Henseende til Tilladelsen til søværts at udføre eller indføre Varer fra det ene til det andet Rige samt i Henseende til Beregningen af Toldafgifterne derved skulde iøvrigt de almindelige Forskrifter gjælde, som i hvert Rige ere eller vorde givne angaaende Varers Udførsel eller Indførsel samt Fortoldning.

§ 15. Hvad i § 2 er bestemt med Hensyn til Udførselspræmie samt Tilbagebetaling af Told eller Tilvirkningsafgift af Varer, som ere tilvirkede i det ene Rige og udføres derfra til det andet, skal ogsaa gjælde, naar Udførselen sker søværts.

§ 16. For at nyde godt af den Toldfrihed eller Nedsættelse i Toldafgifter, som i § 14 er indrømmet norske og svenske Naturprodukter og Tilvirkninger, skal den, som udfører Varerne fra det ene til det andet Rige, forsyne sig med saadant Bevis for, at Varerne ere indenlandsk Naturprodukt eller Tilvirkning, som i § 9 er bestemt for landværts Indførsel.

§ 17. I Lighed med det, som i § 11 er fastsat angaaende Kontrol med Varetransporter landværts, skulde Toldstyrelserne i Norge og Sverige hver 3die Maaned tilstille hinanden Fortegnelser over de Fartøier og Ladninger, som i de 3 sidstforløbne Maaneder fra det ene til det andet Rige ere afgaaede eller ankomne, samt iøvrigt til Kontrol i Henseende til Varers Ind- og Udførsel søværts imellem begge Riger iagttage det, som i ovennævnte § er foreskrevet.

§ 18. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1890, forudsat at modsvarende Bestemmelser vedtages i Sverige som gjældende fra samme Tidspunkt. Loven vedbliver at gjælde, indtil andre Bestemmelser gives for begge Riger, eller 2 Aar er forløbet, efterat der i et af Rigerne er fattet Beslutning om Forandring eller Ophævelse deraf, uden at denne Beslutning er gjort afhængig af, at lignende Beslutning afgives for det andet Rige.

Fra den ovennævnte Tid skal Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Søfart af 11te April 1874 og Lov indeholdende Forandringer i den nævnte Lov af 9de April 1887 ophøre at være gjældende.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage

og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og 30 Mai. Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 30te Mai 1890.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

30 Mai

om, at den Dags Dato naadigst sanktionerede Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handels- og Søfartsforholde træder i Kraft den 1ste Juli 1890.

Vi Ds car, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: I Henhold til Bestemmelsen i § 18 af den Dags Dato naadigst sanktionerede Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handels- og Søfartsforholde bliver det herved kundgjort, at da til denne Lov modsvarende Bestemmelser ere vedtagne i Sverige, træder Loven i Kraft fra den i nævnte Paragraf fastsatte Tid, 1ste Juli 1890.

Givet paa Stockholms Slot den 30te Mai 1890.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Udgiver: E. R. Bækmann.